

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

28 Μαρτίου 2010

Ίωάν. ιβ' 1-18

«Ο,ΤΙ ΠΙΟ ΑΚΡΙΒΟ Σ' ΑΥΤΟΝ»

«λαβούσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικής πολυτίμου»

σαρκωμένη Αγάπη, ο Κύριος Ίησους, έρχεται προς τό Πάθος Του. Τό ευαγγελικό ανάγνωσμα τής Κυριακής τών Βαΐων μᾶς Τόν παρουσιάζει έξι μέρες πρίν τό Πάσχα στή Βηθανία, τό χωριό όπου κατοικοῦσε ό φίλος Του Λάζαρος, τόν όποιο είχε αναστήσει από τούς νεκρούς.

Από εύγνωμοσύνη λοιπόν για τό θαῦμα πού είχε κάνει στον άδελφό τους οι δύο άδελφές Μάρθα και Μαρία Του έτοιμασαν τραπέζι, δείπνο, στό όποιο συμμετείχε και ό ίδιος ό αναστημένος Λάζαρος. Η Μάρθα, δραστήρια όπως πάντα, έτρεχε πάλι πάνω-κάτω να υπηρετήσει τόν Κύριο όσο μπορούσε καλύτερα. Η Μαρία κάτι άλλο είχε σκεφθει...

Είχε πάει κι αγοράσει ήδη μια λίτρα (ρωμαϊκή, δηλαδή 300 περίπου γραμμαρία) μύρο. Τι μύρο όμως! Όχι τής σειράς, όχι συνηθισμένο, όχι φθηνό. Τό ακριβότερο, τό πολυτιμότερο μύρο πού

ύπήρχε στά μυροπωλεία. Ήταν παρασκευασμένο από ένα ινδικό άρωματικό φυτό του γένους βαλεριάνα, πού όνομαζόταν νάρδος. Και τό πήρε στήν πιό καθαρή, γνήσια, άνόθευτη μορφή. Όχι μέ προσμίξεις άλλες. Καθαρή νάρδος. Πανάκριβη. Βλέπεις, για τόν Χριστό προοριζόταν!

Έφτασε ή ώρα και κάθισαν στό τραπέζι. Τότε ήρθε ή Μαρία μέ τό άλαβάστρινο μυροδοχείο στά χέρια κι άρχισε να χύνει τό πανάκριβο περιεχόμενό του πρώτα στό κεφάλι του Χριστού και μετά στά πόδια Του. Τό έχυνε στά άχραντα

πόδια Του, ενώ συγχρόνως με τὰ μαλλιά της τὰ σκούπιζε. Ἡ πιστὴ μαθήτρια ἐκδήλωνε μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τὰ ἀκριβότερα αἰσθήματα ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης της πρὸς τὸν λατρευτὸ Διδάσκαλο. Ὅλο τὸ σπίτι γέμισε ἀπὸ μεθυστικὴ εὐωδία, σημειώνει ὁ εὐαγγελιστής.

Τότε μιά ματιὰ ἄστραψε δαιμονικά. Τοῦ Ἰούδα. Κι ἀμέσως τὸ σχόλιο:

— Γιατί αὐτὴ ἡ τόση σπατάλη; Θὰ μποροῦσε αὐτὸ τὸ μύρο νὰ πουληθεῖ 300 δηνάρια καὶ νὰ δοθοῦν τὰ χρήματα στοὺς φτωχοὺς!

Αὐτὸ τὸ εἶπε, ἐξηγεῖ ὁ εὐαγγελιστής, ὄχι ἐπειδὴ ἐνδιαφερόταν πραγματικά γιὰ τοὺς φτωχοὺς, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἦταν κλέφτης, καί, καθὼς αὐτὸς κρατοῦσε τὸ κοινό ταμεῖο τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἔκλεβε γιὰ τὸν ἑαυτὸ του ἓνα μέρος ἀπὸ τὰ χρήματα...

Ἄκουσε ὁ Χριστός, κι εὐγενικά, χωρὶς νὰ τὸν διασύρει — ὅλα τὰ ἔξερε! — τοῦ εἶπε:

— Ἄφησέ την, Ἰούδα. Αὐτὸ τὸ ἔκανε σάν προαγγελία τοῦ θανάτου καὶ τῆς ταφῆς μου. Ἐξάλλου, τοὺς φτωχοὺς τοὺς ἔχετε πάντοτε, καὶ μπορεῖτε ὅποτε θέλετε νὰ τοὺς ἐλεήσετε. Ἐμένα ὅμως δὲ θὰ μ' ἔχετε πάντοτε μαζί σας!

Ἡ σαρκωμένη ἀγάπη ἐτοιμαζόταν γιὰ τὸ Πάθος...

* * *

Χάρη στὸ πικρόχολο σχόλιο τοῦ Ἰούδα μποροῦμε νὰ γνωρίζουμε τὴν τιμὴ τοῦ μύ-

ρου. Σκεφθεῖτε: 300 γραμμάρια - 300 δηνάρια. Ἐνα δηνάριο τὸ γραμμάριο. Ἐνα δηνάριο ὅμως ἦταν τὸ ἡμερομίσθιο τῆς ἐποχῆς! Ὁ μισθὸς ἑνὸς ἔτους σχεδόν, γιὰ ἓνα μπουκαλάκι μὲ μύρο! Τί μύρο ἦταν αὐτό! Καὶ πόσο ἀκριβὴ ἢ εὐγνωμοσύνη τῆς Μαρίας!

Γιατί στὸ Χριστὸ δίνουμε ὅ,τι πιὸ ἀκριβὸ καὶ πολὺτιμο διαθέτουμε. Ὅχι ἐπειδὴ τὰ ἔχει ἀνάγκη. Οὔτε γιατί εἶναι πιὸ εὐπρόσδεκτα σ' Αὐτὸν τὰ ἀκριβὰ ἀπ' τὰ φθηνά. Ἀλλὰ γιατί;

«Ὁ μισθὸς ἑνὸς ἔτους σχεδόν,
γιὰ ἓνα μπουκαλάκι μὲ μύρο!
Τί μύρο ἦταν αὐτό! Καὶ πόσο
ἀκριβὴ ἢ εὐγνωμοσύνη τῆς
Μαρίας!».

Γιατί δὲν βρισκουμε ἄλλον τρόπο νὰ τοῦ δείξουμε πόσο Τὸν ἀγαπάμε, πόσο Τὸν λατρεύουμε, πόσο εἶναι Αὐτὸς γιὰ μᾶς ὅ,τι πιὸ ἀκριβὸ καὶ πολὺτιμο ἔχουμε σ' αὐτὸν τὸν κόσμο!

Καὶ βέβαια τὸ ὅτι στὸ Χριστὸ δίνω ὅ,τι πιὸ πολὺτιμο διαθέτω σημαίνει πῶς Τοῦ προσφέρω τὰ πιὸ ἀκριβὰ μου αἰσθήματα, τοὺς πιὸ θερμούς χτύπους τῆς καρδιάς μου, τοὺς πιὸ ἀγνοὺς πόθους μου. Εἶμαι πρόθυμος νὰ θυσιάσω κάποιες ἄλλες ἐπιλογές μου, ἀποφάσεις, δικαιώματα, ἐπιθυμίες, ὄνειρά μου, ὅταν αὐτὰ θέτουν σέ δεύτερη μοῖρα τὴν ἀγάπη μου πρὸς Αὐτόν. Ὅ,τι πιὸ ὁμορφο, ἀγνό, τρυφερό, γνήσιο, δυνατὸ, ἀκμαῖο, νεανικὸ κρύβω μέσα μου, αὐτὸ τὸ προσφέρω στὸ Χριστὸ.

Κι εἶναι αὐτὸ τὸ ἀκριβότερο μύρο μου στὴ σαρκωμένη Ἀγάπη ποὺ πορεύεται νὰ πάθει γιὰ μένα...

